

Ügyvezető örömmel üdvözli az indítványt. A maga részéről már évekket ezelőtt felhívta az erdőbirtokosok figyelmét az adatok nyilván tartásának fontosságára. Sajnos, kevés eredménnyel. Ha a birtokosok részéről kellő támogatásban részesül, a munkát vállalja és a kérdésnek a lapban való propagálásáról gondoskodni fog. Véleménye szerint a kérdés sikeres megoldása a kartársak jóindulatán fog múlni.

Onczay László javaslatát azzal egészíti ki, hogy a részletek kidolgozása céljából utaltassék a javaslat az általános erdőgazdasági bizottság elé. A szükséges anyagi támogatás tekintetében véleménye szerint a bizottságnak kell javaslatot tennie, természetesen csak szerény keretekről lehet szó.

Az igazgató-választmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Báró Waldbott Kelemen elnök arra kéri még az indítványtevőt, hogy a kérdést a lapban is, megfelelő cikk keretében ismertesse.

Ügyvezető javaslatára az igazgató-választmány végül Várnai Tivadar pécsi székeskaptalani erdőmérnököt, Kovácsik Dezső erdőmérnököt, Schmidl Zsigmond fatermelőt, Bródy Sándor erdőbirtokost, valamennyit ajánlja ügyvezető, továbbá özv. dr. Farkas Zoltánné, mint k. k. Farkas Alice t. t. gyámja erdőbirtokost, ajánlja Kemény Lajos és Párnay Attila a rendes tagok sorába és gróf Benyovszky Móric erdőbirtokost 500 pengő alapító-tagdíj és báró Bottlik István erdőbirtokost 300 pengő alapító-tagdíj ellenében, mindkettőt ajánlja ügyvezető, az alapító-tagok sorába iktatja.

Több tárgy nem lévén, elnök a választmányi tagok szíves megjelenését megköszönve, az ülést berekeszti.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 1934. évi 70.000/VI. 3. sz. rendelete az Országos Gazdasági Munkáspénztárnál az 1935. évről szóló kötelező balesetbiztosítások tárgyában. Az elrendelt összeírással kapcsolatban különösen a következő szakaszokra hívjuk fel a t. erdőbirtokos és erdőtiszt urak szíves figyelmét:

Általános rendelkezések.

Az Országos Gazdasági Munkáspénztárnál [a rendeletben röviden „O. G. M.” (Budapest, V. kerület, Akadémia-utca 3. szám)] baleset esetére kötelező biztosítás alá eső

a) gazdasági (külső) cselédek (ideértve különösen az ú. n. szegőcményes iparosokat, továbbá az ú. n. idénymunkásokat, másként sommás munkásokat, gazdasági nyári cselédeket),

b) gazdasági gépmunkások, végül

c) a vizitársulatoknál (öblözeteknél) és a m. kir. földművelésügyi miniszteri tárca keretében házi kezelésben végzett munkálatoknál alkalmazottak

balesetbiztosítási díjai és az ezen foglalkozási csoportok után baleset esetén az O. G. M. által fizetendő segélyek az 1900:XXVI. t. c.

és az ezen törvény kiegészítésére vonatkozó 1902:XIV., 1912:VIII., 1913:XX., valamint az 1922:II. t.-c. alapján kibocsátott végrehajtási rendeletekben, utoljára az 1924. évi december hó 24-én kelt 39.555. számú (a Budapesti Közlöny 1924. évi december hó 31-én megjelent 285. számában közzétett), illetőleg az 1933. évi október 20-án kelt 80.800. számú (a Budapesti Közlöny 1933. évi október 31-iki 248. számában közzétett) itteni rendeletekben szabályoztattak.

I.

A gazdasági cselédek biztosítása.

1. Biztosítandók összeírása.

Az 1900. évi XVI. t.-c. 8. §-a értelmében eszközzenlő biztosításnak az 1935. évre való keresztülvitele végett a községi előljáróságok (polgármesterek) az e célból szükséges és az 1924. évi december hó 22-én kelt 37.700. számú (a Budapesti Közlöny 1924. évi december 31-én megjelent 285. számában közzétett) itteni rendeletben, valamint az idénymunkások (másként sommásmunkások, gazdasági nyári cselédek) összeírása tárgyában a m. kir. pénzügyminiszter úrnak valamennyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz, m. kir. adóhivatalhoz és adófelügyelőséghez 1927. évi június 12-én 76.164. szám alatt, illetőleg 1928. évi november hó 27-én 149.860. szám alatt intézett körrendeletben szabályozott összeírást pontosan végrehajtani kötelesek.

2. Összeírás végrehajtása, ellenőrzése; póttösszeírás.

Az összeírást eszközző hatóságok az összeírást a hivatkozott 37.700/1924. számú rendelet 2. §-a értelmében mindenestre a folyó év november havában házról-házra járva, hivatalból kötelesek foganatosítani.

Az új összeírási lajstrom egybeállítására az előző évi lajstrom figyelembe vételével eszközzendő különös gond fordítandó arra, hogy abból az előző évben is ugyanannál a gazdánál szolgáló gazdasági cselédek (szegődményes iparosok) ki ne maradjanak.

Az összeíró hatóságok különös figyelemmel legyenek arra, hogy az összeírásból ki ne hagyjanak olyan munkavállalókat, akik az összeírási lajstromba felveendőek, mert az összeírt személyeknek és munkaadóknak is, a fennálló kártérítési felelősség folytán, elsőrendű érdekei fűződnek az összeírás pontos foganatosításához. Erre való tekintettel is a fentcélzott 37.700/1924. sz. itteni rendelet 33. §-a értelmében a felügyeletre kötelezett I. fokú közigazgatási hatóságok az ellenőrzést pontosan teljesítsék. Az összeírás helyességét a magam részéről is, úgy mint az a folyó évben is történt, a helyszínén esetenként ellenőriztetni fogom és amennyiben e téren mulasztást észlelek, úgy

a mulasztó községi előjáróság (polgármester), illetve összeíró közeg ellen szigorúan fogok eljárni.

Az általános összeírás végrehajtása alkalmával figyelmeztesse az összeíró hatóság (közeg) a munkaadót, hogy a cselédek *létszámában* vagy *személyében* az általános összeírás után beálló változásokat 15 nap alatt be kell jelentenie. Viszont a változások bejelentése alkalmával az összeíró hatóság a hozzájárulási díjat — hacsak azt már előbb be nem fizették — szabályszerű módon azonnal szedesse be. (L. a 83.454/1929. számú itteni rendeletet.)

3. Biztosítási kötelezettség megállapításánál a szolgálati viszony jogi minősítése.

Általában véve a fennálló törvényes rendelkezések alkalmazásánál a balesetbiztosítási kötelezettség megállapítása szempontjából a szolgálati jogviszonynak minősítése nem a szerződő felek közt létrejött jogviszonynak, vagy a szerződésnek elnevezésétől, hanem a szerződéssel vállalt kötelezettség tartalmától (a tényleges munkakörtől) s annak törvényt szerinti minősítésétől függ.

4. Kiket kell az összeírásba felvenni?

Az összeírásba mindenkit fel kell venni, aki *jogilag* gazdasági cselédnek minősül.

A gazdasági cseléd törvényes fogalom meghatározásának a következő kellékei vannak:

- a) személyes szolgálatra való kötelezettség (munkavállalás);
- b) időbér, de nem napibér;
- c) legalább egy hónapi szolgálati idő;
- d) gazdasági munkakör;
- e) a szolgálat folytonossága;
- f) a szolgálat alsóbbrendűsége.

5. Személyes szolgálatra való kötelezettség (munkavállalás).

(Ad: 4. a.)

A gazdasági cseléd: munkavállaló.

A gazdasági cselédnek *neme* és *nem* szabályszerű *életkora* (Hb. 1909—44. sz.), közömbös.

Közömbös az is, hogy a munkaadó nem egyes személy. Így az összeírásba felveendő egyéb feltételek fennállása esetén a községi előjáróságok (közbirtokosságok, hegyközségek, legeltetési társulatok stb.) *pásztorai* is.

A *bojtárgyerekek*, amennyiben szolgálati jogviszonyuk egyéb körülírt feltételeknek megfelel, biztosítási kötelezettség alá esnek, tekintet nélkül arra, hogy ki a munkaadójuk (gazdaérdekeltség, birtokos. vagy a gulyás, kanász stb.).

6. *Időbér, de nem napibér. (Ad: 4. b.)*

Az 1907:XLV. t.-c. 1. §-ának (3) bekezdése szerint azok, akik gazdasági teendőkre naponkinti díjazás mellett vagy bizonyos részért szerződnek (pl. napszámosok, szakmányosok, részes munkákat teljesítők stb.): gazdasági cselédeknek nem tekinthetők.

Közömbös azonban az, hogy a gazdasági cseléd *mellékjárandóságként* kap részbért (jutalékot stb.), valamint az is, hogy a gazdasági cseléd bére egész esztendőre, vagy *havonként* van megállapítva és hogy kap-e ételmezést a gazdától vagy sem.

7. *Legalább egy hónapi szolgálati idő. (Ad: 4. c.)*

Az 1907:XLV. t.-c. 1. §-ának (1) bekezdésében említett egy hónapi szolgálati időtartamot úgy kell értelmezni, hogy az a szolgáltatbalépés napjától a következő hónap ugyanazon napját megelőző nap 24-ik óráját is beleértve eltelő időt foglalja magában.

8. *Gazdasági munkakör. (Ad: 4. d.)*

A gazdasági cseléd mivoltánának eldöntésénél a *gazda foglalkozása közömbös*, tehát nemcsak annak a cselédcje gazdasági cseléd, akinek magának főfoglalkozása a gazdálkodás, hanem a gazdasági cseléd az is, aki pl. *tanító vagy orvos gazdaságában* teljesít az 1907:XLIV. t.-c. 1. §-a alapján vizsgálatot.

Mindegy továbbá az, hogy a tanyán, majorban, külső birtokon, vagy a község belterületén áll a gazdasági cseléd alkalmazásban.

„Gazdaság” (1907:XLV. t.-c. 1. § [1] bek.) kifejezés alatt nemcsak a mezőgazdaság, hanem az *őstermelés és a gazdaság minden ága értendő*. Az összeírásba tehát felveendőek nemcsak a gulyás, kanász, tehenész stb., hanem azok is, akik az 1907:XLV. t.-c. 1. § [1] és [2] bekezdésében körülírt módon gazdasági üzemben *egy hónapra, vagy egy hónapot meghaladó időre* személyes és folytonos szolgálat teljesítésére, többek között a csatolt „Tájékoztató kimutatás”-ban felsorolt foglalkozási körben szegődnek. (l. II. Függelék.)

Tekintettel arra, hogy az ipar és kereskedelem körében munkaviszonyban állók betegségi és baleseti kötelező biztosításáról szóló 1927:XXI. t.-c. életbelépte óta a gazdasági üzemi érdekelttség körében az *egyes üzemeknek (munkáknak)* a kötelező biztosítás szempontjából való *hovátartozandósága* tekintetében sok esetben bizonytalanság áll fenn, tájékozásul az alábbiakat közlöm:

Az 1927:XXI. t.-c. 2. §-a értelmében, a felhívott törvény hatálya nem terjed ki a mezőgazdaságra és az erdei termelésre, az állattenyésztésre, halászatra és a méhészetre. Különösen nem terjed ki ennek a törvénynek a hatálya a *most megjelölt foglalkozási ágakba tartozó üzemek által* házilag végzett kisebb építkezésekre, ezen fog-

lalkozási ágakba tartozó raktártartásra, raktározásra, pincészetre, fuvarozásra, szállítmányozásra, állattartásra, ideértve a versenyistálló tartását, gépjárművek (gépkocsi, felvonó stb.) tartására, vasúti üzemre (tekintet nélkül a hajtóerőre) és fenntartási munkálataira, hajózásra és hajózkodásra, valamint kotró-, rév-, komp- és tutajozó-üzemre, továbbá az 1927:XXI. t.-c. 1. §-ának 16. és 17. pontjában megjelölt azokra az intézményekre, intézetekre, vállalatokra, üzemekre és testületekre, amelyek a fentebb megjelölt foglalkozási ágak körébe tartoznak, vagy túlnyomórészt azoknak ügyeit intézik.

10. Vasútüzem; tangazdaság; tógazdaság.

Felveendők a gazdasági vasútüzemnél alkalmazott gazdasági cselédek is (1. 1927:XXI. t.-c. 2. § b) pontjában hivatkozott 1. § 12. pontját).

Felveendők továbbá az egyes tangazdaságokban (1. az 1927:XXI. t.-c. 2. § c) pontjában hivatkozott 1. § 16. pontját), valamint tógazdaságokban (mesterséges halastavaknál) ugyancsak a fenti feltételek mellett szolgálati viszonyban állók is, amennyiben utóbbiak a haltermelés és halászat nyerstermékeinek iparszerű (konzerválás stb.) feldolgozásával nem foglalkoznak.

11. Fűrészüzem.

a) Ha a fűrészüzem a gazdasági üzem egyik része és csakis a gazdasági üzem érdekeit szolgálja, vagyis az abból kikerülő termék első sorban a gazdasági üzemben használtatik fel s legfeljebb egy hányada csupán esetlegesen kerül forgalomba: a fűrészüzem gazdasági jellegű: az ott alkalmazottak tehát gazdasági munkavállalóknak minősülnek s baleset esetére való biztosításuk tekintetében a gazdasági munkásbiztosítási törvények hatálya alá tartoznak.

b) Ha a fűrészüzem a gazdasági üzem mellett kereskedelmi célból folytatatik: a fűrészüzem ipari (mellékipari) jellegű. (L. az 1927:XXI. t.-c. 1. § 15., illetve a jelen rend. 19. pontját, továbbá a volt m. kir. népjóléti és munkaügyi miniszterrel egyetértve kiadott 59.232/1927. F. M. rendeletet. [Rendeletek Tára, 1927. évfolyam 1710. old.]])

19. Gazdasági mellékiparban fennálló biztosítási kötelezettség.

A törvényhozó az ú. n. kettős biztosítás lehetőségét (vagyis egy időben ugyanazon munka után az O. G. M.-nál és az Országos Társadalombiztosító Intézetnél a biztosítási kötelezettséget) kiküszöbölni óhajtotta, miért is a mezőgazdasági és erdei termeléssel, állattenyésztéssel, halászáttal, kert- és szőlőműveléssel, selymészettel es méhészetrel összefüggő mellékiparban átmenetileg foglalkoztatott gaz-

dasági cselédek (azok módjára elszegődött idénymunkások is szegőd-
ményes iparosok) és *gazdasági gépmunkások* — amennyiben ipari
munkát *harmadik személynek keresetszerűleg nem teljesítenek* — az
1927:XXI. t.-c. alapján biztosítási kötelezettség alá nem vonhatók
(I. az Országos Társadalombiztosító Intézet 1000/38. I. 1931. számú
kőiratát és a jelen rendelet 8., 9. és 47. pontját.).

22. Milyen idénymunkások nem esnek biztosítási kötelezettség alá?

Az olyan gazdasági munkavállalókra nézve, akik egy vagy több
meghatározott időszak gazdasági munka elvégzésére (aratás, répa-
tengeri-, burgonyakapálás, tengeritörés, burgonya- és répaszedés,
szénakaszálás, stb.) vállalkoznak, vagyis az ezen munkák elvégzésére
szükséges *időn felül* fennmaradó idejükkel és munkaerejükkel *szaba-
don rendelkeznek*, illetőleg amennyiben az 1907. évi XLV. t.-c. 1. §-a
(3) bekezdésében foglalt körülmények (napenkénti díjazás, vagy a
munkának részért való teljesítése stb.) fennállanak, a fenti rendelke-
zések a kötelező balesetbiztosítás szempontjából *nem alkalmazandók*.

Amennyiben azonban az ilyen időszak gazdasági munkára le-
szerződött gazdasági munkavállaló *gazdasági gép mellett is végez
munkát* (pl. aratási munka bevégezése után cséplési munkálatoknál
nyer foglalkoztatást), úgy ez esetben a kötelező balesetbiztosítás
szempontjából a jelen rendelet II. részében foglaltak az irányadók.

Tájékoztatásul megjegyzem, hogy azok a munkavállalók, akik *egy
vagy több meghatározott időszak gazdasági munka elvégzésére* (ara-
tás, répa-, tengeri-, burgonyakapálás stb.) vállalkoznak, baleset ese-
tére legélszerűbben az O. G. M.-nál önkéntesen (rendkívüli tagként
stb.) biztosíthatók.

23. Erdei munkások.

Hasonló módon önkéntesen (rendkívüli tagként stb.) biztosítha-
tók az erdőbirtokos saját erdejében alkalmazott *erdei munkások*
(1900:XXVIII. t.-c. 1. §-a) is, amennyiben nem erdei termeléssel
összefüggő mellékiparban vannak foglalkoztatva. (L. 1927:XXI. t.-c.
1. § 15. pontját és a jelen rendelet 19. pontját.).

Mínthogy az erdei munkások gazdasági cselédnek nem tekinthe-
tők, az A) mintájú összeírási lajstromba fel nem vehetők.

29. Erdő- és vadőrök.

A joggyakorlat értelmében többek közt az erdőterület és a vad-
állomány őrzésére és óvására, valamint a vadászatok alkalmával fel-
merülő munkálatok ellátására, magános által alkalmazott *erdőr,*
még ha erdőőri szakvizsgát és szolgálatbalépéskor hivatali esküt tett
is és ekként őt az 1879:XXXI. t.-c. 40. §-ához képest *közbiztonsági
közegeknek* kell is tekinteni, mint olyan egyén, aki az erdőgazdaság
körüli magasabb tudományos előkészültséget s általában magasabb

műveltséget nem igénylő személyes és folytonos szolgálatokat egy hónapot meghaladó időre bérért teljesít: az 1907:XLV. t.-c. 1. §-a értelmében gazdasági (külső) cseléd (Hb. 1930—45/4. sz.); ennél fogva az 1900:XVI. t.-c. 8. §-a értelmében az összeírási lajstromba szintén bevezetendő.

Ugyanezen elvek az irányadók a *vadászati felvigyázókra* és *vad-őrökre* nézve is, kik ha az említett feltételek mellett nyernek alkalmazást, szintén gazdasági cselédnek minősülnek és mint ilyenek biztosítási kötelezettség alá esnek.

II.

A gazdasági gépmunkások biztosítása.

44. Gazdasági vasutak.

A *gazdasági vasútüzemeknél* szolgálatot teljesítő gazdasági külső cselédeken (szegődményes iparosokon, idénymunkásokon) felül szolgálatot teljesítő *egyéb munkások*, — akik szolgálati viszonyuknál fogva gazdasági cselédeknek (szegődményes iparosoknak, idénymunkásoknak) nem tekinthetők, — az „A” mintájú lajstromba fel nem vehetők. *Ezek olyan gazdasági gépmunkásoknak tekintendők* (1912:VIII. t.-c. 5. §-a), akik ezen minőségükben, a gazdasági vasútüzemnek az O. M. G.-nál (1927. évi XXI. t.-c. 2. §, *b*) pontjában hivatkozott 1. § 12. pontja) biztosításra velő külön bejelentése mellett, biztosítási szerződés útján átalányban, vagy rendkívüli tagként baleset esetére szintén kötelezően biztosítandók.

III.

Némely vízi és erdei munkások biztosítása.

48. Biztosítási kötelezettség.

Az 1912:VIII. t.-c. 13. §-a alapján kiadott 1925. évi január hó 20-án 37.777/1924. VI. szám alatt kelt (a Budapesti Közlöny 1925. évi január hó 25-én megjelent 20. számában közzétett) itteni rendelet 19. §-a értelmében, ennek 20. §-ában, illetőleg az 1931. évi június hó 5-én 33.333. szám alatt kelt (a Budapesti Közlöny 1931. évi június hó 14-iki 133. számában közzétett) itteni rendeletben megjelölt kivétellel:

a) a *vízitársulatok* (öblözetek) rendes kezelésénél vagy üzeménél, valamint a házi kezelésükben végzett és szorosan vett magasépítési munkálatok körébe nem tartozó vízimunkálatainál és melléküzemeinél (telepeinél), úgyszintén

b) a m. kir. *földművelésügyi miniszteri tárcá* keretében házi kezelésben végzett és szorosan vett magasépítési munkálatok körébe nem tartozó vízi-, valamint erdei munkálatoknál, — ideértve a m. kir.

földművelésügyi miniszter fennhatósága alatt álló hivatalok vezetésével közérdekből egyesek (magánosok), vagy érdekeltségek terhére házi kezelésben végzett e nemű munkálatokat is — valamint azok melléküzemeinél (telepeinél)

alkalmazottak nemre, korra és állampolgárságra való tekintet nélkül, úgyszintén tekintet nélkül arra, hogy állandóan, ideiglenesen vagy időlegesen vannak alkalmazva, végül tekintet nélkül fizetésük, vagy bérük (keresményük) nagyságára, az idézett rendelet 1. §-ában megjelölt vízitársulatok (öblözetek) és a munkáltató (munkát vezető) hivatalok által az O. G. M.-nál, az 1912:VIII. t.-c. 5. §-ában megállapított hatállyal és az ott megállapított jogkövetkezmények terhével, *baleset esetére* a rendelet 21. és következő §-aiban előírt módon kötelezően *biztosítandók*.

Megjegyzem ezzel kapcsolatban, hogy azokban az esetekben, amikor a munkálatokat egyesek (magánosok) vagy érdekeltségek költségén végzik, a baleset esetére való biztosításról a munkát vezető hivatalnak kell ugyan gondoskodnia, de a *biztosítás az illető egyének magánosok) vagy érdekeltségek terhére* történik.

A szóbanforgó rendelet 1., illetőleg 19. §-a értelmében a rendelet hatálya azonban nemcsak azokra a munkavállalókra (alkalmazottakra) terjed ki, akik meghatározott napszámberéért vállalnak munkát, hanem azokra is, akik bármilyen *szakmáymunkát* végeznek, tehát a részes szakmáymunkát végzőkre is.

Budapest, 1934 október 31.

A miniszter rendeletéből:

Dr. Tomcsányi Gyula s. k.
miniszteri tanácsos.

I. Függelék a 70.000/1934. VI—3. sz. F. M. rendelethez.

ORVOSOK IGÉNYBEVÉTELE.

A) *Pénztári orvosok.*

A pénztári orvosi teendőket a *községi (kör)-orvos (városi kerületi orvos, illetőleg az az orvos, ki a községi orvos teendőit végzi)* köteles ellátni.

Erre az O. G. M. helyi teendőit ellátó szervek által a munkaadók figyelme esetenként is, különösen pedig az 1500/1912. eln. sz. itteni rendelet 10. §-a értelmében eszközöndő *balesetfelvételnél*, továbbá ugyanezen rendeletszakasz értelmében előírt *ellenőrzéseknél* mindenkor felhívandó (l. az 1900:XVI. t.-c. 33. §-át).

A pénztári orvos köteles az O. G. M.-nál baleset esetére biztosított egyéneket baleset esetében orvosi segélyben részesíteni s azokat a szükséghez képest megfelelően gyógykezeltetni. Ennek fejében a pénztári orvosok:

a) a gyógyellátásért a m. kir. népjóléti és munkaügyi miniszter által 54.313/1925. szám alatt kiadott (Rend. Tára 1925. évf. 678. o.) rendeletben megállapított díjakat számíthatjuk fel; továbbá

b) a 6531/1902. eln. sz. itteni végrehajtási rendelet (Rend. Tára 1902. évf. 627. és köv. o) 42., illetőleg 43. §-a értelmében annak a községnek előljárósága (polgármestere), vagy az általa kijelölt tisztviselő, amelynek hatósága területén az ilyen baleset történt, illetőleg amelyben a sérült gyógyítása folyik, az 1900:XVI. t.-c. 33. §-ának utolsó bekezdése értelmében a pénztári orvos és pedig úgy a kezelő, mint a központi (ellenőrző) orvos részére szükséges előfogatot, amennyiben maga a pénztári tag, illetőleg a biztosított egyén munkaadója arról nem gondoskodik, — *azonnal és díjtalanul rendelkezésre adni köteles*; előfogatot azonban a község *belterületén* teljesítendő orvosi látogatásra követelni *nem lehet*.

B) Magánorvosok.

A sérült gyógyítását úgy a munkaadó, mint a biztosított felkérésére *bármely magánorvos is végezheti*, aki azonban a fennálló rendelkezések értelmében ily esetben az O. G. M. terhére több költséget nem számíthat fel, mint amibe a sérültek az O. G. M. pénztári orvosával való gyógyíttatása került volna, amellett az előírt jelentéseket (a baleset, a felgyógyulás, a munkaképesség helyreállta, az elhalálozás bejelentése stb.) a megfelelő úrlapon, az O. G. M. központi igazgatóságához éppen úgy tartozik megtenni, mint a pénztári orvos.

Sürgős szükség esetén első segélynyújtásnál magánorvos igénybevételére nézve az 1927. évi október 7-én 55.580 szám alatt kelt (a Budapesti Közlöny 1927. évi október 11-iki 230. számában közzétett) itteni rendeletben foglaltak az irányadók.

A röntgen és fizioterápia orvosi munkálatokért az O. G. M. terhére felszámítható díjakat a 213.844/1933. B. M. rendelet (közzétették a Budapesti Közlöny 1933 június 10-i 130. számában) állapítja meg.

Ha a munkaadó magánorvost alkalmazott s a magánorvos nem végezte pontosan a bejelentéseket, akkor a munkaadó az O. G. M.-ral szemben elveszíti megtérítési igényét (6531/1902. eln. sz. itteni végrehajtási rendelet 42. §-a).

II. Függelék a 70.000/1934. VI—3. sz. F. M. rendelethez.

TÁJÉKOZTATÓ KIMUTATÁS A 8. PONTHOZ.

Erdőőr, erdővéd (erdőszolga), éjjeli őr (gazdasági üzem őrzésére alkalmazva),

vadászcseléd, vadászmaster, vadőr.

Budapest, 1934 október 31.